

Ordføreren: Der vilde naturligvis fra min Side personlig ikke være det Mindste til Hinder for at fortsætte Forhandlingerne; jeg vilde endogsaa sige, at min Stilling som Ordfører derved vilde være lettet, at jeg ikke havde en kraftig Modstander ligeoverfor mig. Jeg maa imidlertid gjøre opmærksom paa, at jeg i det Foredrag, hvormed jeg aabnede Forhandlingerne over § 9, ganske kortelig hittede mig over Paragraphen og de til samme stillede Endringsforslag, og at derpaa den ærede Minister i et langt, indtrængende Foredrag gjorde saa stærke Indvendinger mod det, der var fremkommet fra min Side, at jeg vil finde mig foranlediget til, ligesom sandsynligvis ogsaa andre ærede Medlemmer, at tage alvorlig fat paa disse Spørgsmaal, og saafremt det ikke kan forudsættes, at Ministeren anseer det for ligegyldigt, at denne Forhandling foregaaer i hans Fraværelse, troer jeg rigtignok, at det vil være betænkeligt at forhandle Affnittet, naar Ministeren ikke er tilstede.

Formanden: Efter hvad den ærede Ordfører nu har hittet, anseer jeg mig ikke for besejret til nu at fortsætte det Affnit, der var under Forhandling i forrige Møde. Jeg skal altsaa opgive Dagsordenen for næste Møde, som er imorgen Kl. 1; den vil være:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Udkast til Lov om Forandringer i de Geistl. Liges Lønning;

Mødet hævet Kl. 2.

To og Tredivte Møde.

Tirsdagen den 10de December Kl. 1.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Efter Dagsordenen foretoges Fortsættelse af anden Behandling af Udkast til Lov om Forandringer i de Geistl. Liges Lønning.

Formanden: Vi standsebe i Forhandlingerne om denne Sag ved det Affnit, der omfatter § 9 med de dertil hørende Endringsforslag; det er altsaa med dette Affnits Fortsættelse vi idag skulle begynde.

Ordføreren: Jeg havde ønsket, at en Anden først havde taget Ordet, fordi jeg, efterat have indledet Discussionen om denne Paragraph og efterat den høitærede Minister har gjort sine Bemærkninger, kunde ønske, at Stemningen fra andre Sider først kom til Udtaleske; men da Ingen har begjært Ordet, skal jeg udtale mig, hvilket dog vilde have været nødvendigt paa Grund af de stærke Indsigelser, der fra den høitærede Ministers Side fremkom, navnlig mod Afstemningspunkterne 49, 50 og 52. Jeg skal, hvad jeg troer ikke vil anses for at være egenlyerlig, begynde med den Post, hvor jeg staaer alene med et andet æret Medlem, nemlig det 50de Afstemningspunkt, der gaaer ud paa, at før der gjøres Forslag til andre Udgifter for Lønningsfonden end dem, Løven fastsætter, skulle Biskopperne høres. Det er ikke undgaaet min Opmærksomhed, og jeg udtalte det strax, at der ligger noget Usædvanligt i at bestemme, at disse Embedsmænd skulle høres, inden der gjøres et vist Lovforslag. Imidlertid have vi troet at maatte see bort herfra under de særegne Forhold, der ere tilstede med Hensyn til dette Lovudkast og den Sag, det gaaer ud paa at ordne. Det har været os magtpaaliggende at give Lønningsfonden en virkelig Sikkerhed og at værne den imod den Ugunst og Mistillid, der kunde reise sig imod den hele Foranstaltning. Ligesom den høitærede Minister har udtalt, at det var ønskeligt, om der var en Kirkeforfatning, og ligesom et Par ærede Medlemmer have stræbt derhenimod, idet den sidste Paragraph indeholder en Anthyndning i Retning af en Forfatning, saaledes have vi deelt den samme Følelse, men troet, at der ikke kunde være Tale om nu at skabe Noget, der kunde ligne en Forfatning. Vi have derimod benyttet noget Bestaaende til at give lidt, ganske lidt, af den Betyrrelse, der skulde tilsigtes ved en Forfatning, og ikke tænkt os nogen som helst Myndighed til at kunne hindre Noget, men kun en Leilighed til at udtale sig, saa at man kunde